

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl po provedeném hlavním líčení dne 15. května 2023 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Radomíra Koudely a přísedících Ing. Dagmar Zavadilové a Ing. Petra Veneného

takto:

Obžalovaný

R. J., narozený XXXXX, trvale bytem XXXXX,

uznává se vinným, že

1. v XXXXX, okres Zlín, v přesně nezjištěné době v období od prosince 2020 do prosince 2021, na adrese XXXXX v bytě, který užíval, ale i na jiných místech, v úmyslu sexuálně se uspokojit na nezletilé V.V.M., kterou mu svěřila ke hlídání její matka L. H., tuto osahával opakovaně přes oblečení i pod oblečením na prsou, na genitáliích, a tohoto jednání se dopustil přesto, že věděl, že nezletilá poškozená V. V. M., narozená XXXXX, je dítětem mladším 15 let, a rovněž tak si byl vědom možného negativního dopadu svého jednání na její další vývoj ve smyslu disharmonického rozvoje její osobnosti, kdy se u ní mohou vyvinout nežádoucí sklony, postoje, návyky a poruchy chování, zejména v sexuální oblasti, neboť ji takto předčasně seznamoval se sexuálními praktikami,
2. v XXXXX, okres Zlín, v přesně nezjištěné době od 1. 1. 2022 do 17. 4. 2022 na adrese XXXXX, když na základě předchozí ústní dohody s I.T. hlídal její nezletilou dceru A.T. v jejich bytě, tuto za účelem svého pohlavního uspokojení opakovaně lízal na obnažených genitáliích, a to přesto, že mu nezletilá říkala, že to nechce, přičemž obžalovaný jí řekl, že když bude křičet, že jí zacpe pusou, v důsledku čehož se nezletilá nebránila, a tohoto jednání

se dopustil přesto, že věděl, že nezletilá poškozená A.T., narozená XXXXX, je dítětem mladším 15 let, a rovněž tak si byl vědom možného negativního dopadu svého jednání na její další vývoj ve smyslu disharmonického rozvoje její osobnosti, kdy se u ní mohou vyvinout nežádoucí sklony, postoje, návyky a poruchy chování, zejména v sexuální oblasti, neboť ji takto předčasně seznamoval se sexuálními praktikami,

tedy

ad 1)

jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let svěřeném jeho doзору, zneužívaje jeho závislosti,

ad 2)

jiného pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a čin spáchal na dítěti mladším patnácti let,

ad 1) – ad 2)

úmyslným jednáním ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu, čin spáchal ze zavrženíhodné pohnutky,

čímž spáchal

ad 1)

zvláště závažný zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku,

ad 2)

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,

ad1) – ad 2)

přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku.

Za to se odsuzuje

Podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku ve smyslu § 43 odst. 1 trestního zákoníku

k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 10 (deset) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Odůvodnění:

1. Důkazy provedenými v průběhu hlavního líčení, především výpověďmi nezletilých poškozených svědkyň A.T. a V.V.M., nezletilé svědkyně S.Č. a svědků I.T., M.T. a L.H., kteří jsou rodiče poškozených, případně osoby, které byly blízké těmto svědkům v době rozhodné, dále listinnými důkazy, bylo prokázáno jednání obžalovaného, které je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

2. **Obžalovaný R.J.** jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení popřel spáchání trestné činnosti. K poškozené V.M. uvedl, že poškozená byla dcera paní H., kterou obžalovaný označil za svoji známou a často ji navštěvoval. Rodině vypomáhal jak materiálně, tak finančně a V. občas bral s sebou ven společně s dalšími dětmi. Reálně ji hlídal ale asi 2x, protože nezletilá byla samostatná, chodila ven s kým chtěla a nebylo třeba její hlídání. Poškozená se kamarádila i dcerou obžalovaného T. (T. K., s jejíž matkou obžalovaný v době rozhodné žil ve společné domácnosti a kterou dle vlastní výpovědi po návratu z výkonu trestu odnětí svobody a přistěhování se vychovával, ač se nejedná o jeho dceru). Takto V. bral na výlety, byli spolu i ve Zlíně, a pokud něco kupoval své dceři T., koupil to i nezletilé V., případně dával dárky i jejím bratrům. Následně koncem roku 2021 se do domu, ve kterém obžalovaný bydlel, přistěhovala rodina nezletilé A.T., která byla ve velmi špatné sociální situaci. Přítel paní T. svědek M. T. požádal obžalovaného o hlídání nezletilých, s čímž obžalovaný souhlasil, protože jednak má rád děti a jednak měl v tuto dobu práci, kde si mohl sám časově organizovat výkon práce. Z tohoto důvodu hlídal poškozenou A. T., její mladší sestru R. a mladšího bratra. Většinou hlídal všechny dohromady, bral je ven na procházky, chystal je a odváděl do školy nebo do školky. Docházelo i k pomoci při hygieně – sprchování dětí, přičemž děti se vesměs umývaly samy a obžalovaný jen pomáhal. V době, kdy začal hlídat děti rodiny T., nezletilá V. měla dojem tzv. „odsunutí na druhou kolej“, žárlila a psala obžalovanému přes messenger vyčítavé zprávy, ve kterých si stěžovala na nezáměr ze strany obžalovaného. Zjevně žárlila na nezletilou A. a další děti. Za hlídání nezletilých byla dohodnuta odměna ve výši 50 Kč za hodinu, kterou však obžalovaný nikdy nedostal, přestože o odměnu několikrát žádal, naopak rodinu T. finančně podporoval, platil často jídlo, školné, stravné, 2x půjčil na nájem a několikrát drobnější finanční částky v řádech stokorun půjčoval svědkyni T.. Dětem rovněž kupoval různé drobné dárky a sladkosti. Družka obžalovaného tuto činnost obžalovanému vyčítala, především dobu, kterou trávil s dětmi rodiny T., takže se nemohl věnovat družce a dceři T.. Vztah s paní T. byl podle obžalovaného přátelský. Obžalovaný svědkyni několikrát přemlouval, ať si najde práci, aby nemusela být na nikom závislá a pořád si půjčovat. Se svědkem M.T. měl také zcela normální vztah. Pokud se týká přítelkyně M. D., se kterou žil, jednalo se o běžný vztah s drobnými rozpory vyplývajícími z určité nepořádnosti partnerky a obžalovaný podle svého vyjádření měl nejvýraznější vztah k dceři družky, kterou považoval za svoji dceru, snažil se ji řádně vychovávat a pomáhat v životě, včetně školních povinností. Podle obžalovaného jeho okolí asi nevědělo o jeho předcházející trestní minulosti. Vztahy se sousedy měl dobré, chodil jim pomáhat například při stěhování, opravoval různé drobné závady a snažil se žít normálním životem. Z jakého důvodu byl křivě nařčen z jednání, které je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku, přesně neví. Nejprve si myslel, že vše zapříčinila nezletilá V., která žárlila poté, co se věnoval především nezletilým T. a dceři T., snažila se mu dle vlastního vyjádření „udělat ze života peklo“. Obžalovaný také naznačil možnost křivého obvinění z důvodu finančních závazků k jeho osobě ze strany rodiny T., kteří mu dlužili za hlídání a za půjčení různých finančních částek. Sám obžalovaný svůj vztah k nezletilé A. T. označil za velmi dobrý. Nezletilou měl upřímně rád a snažil se jí v životě pomáhat. Nezletilé z rodiny T. nejenom hlídal, ale zajišťoval i dozor nad domácími úkoly, případně je vypravoval do školy nebo do školky. Od bytu rodiny T. měl vlastní klíč, který si nechal udělat se souhlasem paní T., a do bytu běžně docházel. Obžalovaný zdůraznil, že nezletilé A., R. a V. se k němu až po dobu, kdy došlo oznámení údajné trestné činnosti, chovaly s velkou náklonností. V rámci dozoru s nezletilými nevznikaly větší konflikty, občas nezletilé sice trestal; nezletilá R. dle jeho vyjádření od obžalovaného dostala facku, když se vulgárně vyjádřila o A. T.. Obžalovaný odpovídal na dotazy, vyjma své předcházející trestné činnosti, o které nechtěl hovořit. K dotazu, z jakého důvodu opětovně hlídal děti jako v rámci dvou předcházejících odsouzení, kdy trestnou činnost také popíral a označoval ji za vymyšlenou, obžalovaný uvedl, že dům, ve kterém se svou družkou bydlel, je poněkud zvláštní, rodiny jsou zde provázané, takže jeden o druhém ví, na každém patře jsou kamery a obžalovaný tak neměl obavy z možného křivého nařčení. Obžalovaný dle vlastního vyjádření vydělával měsíčně 30-40 tis. Kč. Dělal jednak brigádníka a údržbáře, za údržbu měl fixní plat 10 tis. Kč měsíčně. Sám má středoškolské vzdělání s maturitou, které získal

dle vlastního vyjádření „v past'áku“ v XXXXX na Slovensku. Obžalovaný měl dostatek peněz, takže mohl vypomáhat sociálně slabým rodinám, případně zapůjčovat finanční částky. Obžalovaný také kupoval nezletilým různé sladkosti a drobné dárky. K dotazu na důvody a obsah dopisů, které byly určeny nezletilé V. a M.T., obžalovaný uvedl k dopisu M.T., že neměl pohlavní styk s I.T. (dle vlastního vyjádření neměl ani nikdy pohlavní styk se svou družkou). Pokud se týká chování M. T. k nezletilým dětem, které lze považovat za chování v rozporu s trestním zákoníkem, pak podle obžalovaného se takto M. T. skutečně choval. Obžalovaný svědkovi psal především z důvodu, aby neuváděl nepravdivé skutečnosti. Pokud se týká V.M., tak psal, co cítil a opětovně se snažil, aby nezletilá neuváděla nepravdivé skutečnosti. Obžalovaný dále k dotazům uvedl, že s M.T. se na hlídání opravdu domluvil během krátké doby a byl to právě svědek, který hned první den požádal o hlídání za finanční odměnu. Peníze za hlídání sice nikdy nedostal, ale několikrát se na předání finanční částky ptal; přes nepředání jakékoliv finanční odměny rodině půjčoval peníze, o čemž svědčí i rozhodnutí Okresního soudu v Kroměříži, který přiznal obžalovanému dlužnou částku. Obžalovaný byl dotazován ke své družce, přičemž uvedl, že s paní D. se zná přibližně od jejích 18 let. Po výkonu trestu odnětí svobody jí napsal a následně se k ní přistěhoval. Družce neřekl, že byl ve vězení, ale asi se jí to doneslo, protože v domě tato informace asi kolovala. Obžalovaný kromě dané trestné činnosti nemá jinou trestnou činnost, byl vyšetřován v rámci výběru finančních prostředků z bankomatu, nejednalo se však o trestnou činnost.

- 3. Svědkyně I. T.** ve své výpovědi u hlavního líčení (č. l. 723-725) uváděla skutečnosti shodné jako v přípravném řízení. Podle svědkyně to byl právě obžalovaný, který nabídl hlídání dětí, které odvede do školy, ze školy, a to i v době, kdy svědkyně neměla práci. Obžalovaný děti vyzvedával ze školy, školky, chodil s nimi odpoledne ven. Od února obžalovaný hlídal děti pravidelně, protože začala dělat řidiče pro přítele, který přišel o řidičský průkaz. Vzhledem k tomu, že A. ve škole nechodí na obědy, tak s ní na obědy chodil obžalovaný, které jí i platil. Poslední měsíc začala A. říkat, že s obžalovaným nechce být, a rovněž tak R. už s ním moc být nechtěla. Ze začátku ho měla A. ráda, poté už bylo zřejmé, ho měla ráda méně. Svědkyně si to vysvětlovala tak, že ho musí poslouchat. Obžalovaný si je natáčel na mobilní telefon. Obžalovaný zakazoval A. chodit za V.. Příklad s L.H. jí řekl, že měl obžalovaný A. lízat pipinu, že se s tím A. svěřila V.. V ten den, kdy se to dověděla, jí přišla SMS zpráva od přítele i od L.H., aby přijela domů, že se jedná o A.. V ten den A. říkala, ať jí řekne pravdu, že ji vezme k doktorovi a tam by všechno zjistili, jestli nelže. Ptala se A., jestli jí to nevadilo a proč se nebránila A. řekla, že se bránila, ale že on jí řekl, že jí zacpe hubu, když bude rvát. A. jí sdělila, že se to mělo stát u nich doma, jednou po škole. Poté, co se věc začala vyšetřovat, tak jí A. řekla, že ji obžalovaný vyfotil na telefon, i když nechtěla, že měla na sobě akorát to krátké tričko na spaní, spodek holý. Obžalovaný dceři kupoval oblečení, dával jí peníze za pomoc na myčce a za jedničky ve škole. A. však dostávala více než mladší děti. V. jim poté řekla, že jí obžalovaný také sahal pod tričkem na prsa a přes kalhoty na přirození, že v mobilním telefonu obžalovaného viděla s jejími dětmi nahou fotku nějakého dítěte, že asi T., protože poznala, že je to focené u obžalovaného v bytě, že tam byly také fotky přirození obžalovaného. O tom, že by obžalovaný něco dělal R., A. nemluvila. Svědkyně dále uvedla, že s obžalovaným byli domluvení, že mu za hlídání zaplatí, ale nikdy mu nic nedali, nic nechtěl. Svědkyně si od obžalovaného půjčila nějaké peníze, vrátila mu je, dvě, tři stovky, jednou to bylo tisíc nebo dva tisíce, na nájem si žádné peníze od něj nepůjčovali. Svědkyně k dotazům u hlavního líčení dále uvedla, že přesně neví, kdy došlo k domluvě na hlídání, přičemž na hlídání dětí se obžalovaný domluvil s jejím tehdejší přítelem M.T.. Šlo o ústní domluvu, nebylo dohodnuto, jaká odměna bude za hlídání placena, a sám obžalovaný nikdy peníze za hlídání nechtěl, naopak dětem, a především A., kupoval různé dárky, poté, co ji vyzvedl ze školy jí platil obědy a platil občas náklady ve školce. Peníze, které takto vynaložil, opětovně nežádal zpět. Obžalovaný měl s A. nejprve dobrý vztah, který se následně zhoršoval, a po čase si děti stěžovaly, že se obžalovaného bojí. Svědkyně své dceři A., pak i nezletilé V. věří, přestože V. je poněkud divočejší povahy. Svědkyně poté, co se dozvěděla o trestné činnosti obžalovaného, s A. o věci hovořila, kladla jí na srdce, že musí mluvit pravdu. Dceři uváděla, že ji

případně vezme k doktorovi, který všechno pozná. Dcera setrvala na svém vyjádření týkajícím se obžalovaného. Svědkyně o obžalovaném před sdělením ze strany nezletilých neměla bližší informace, o trestní minulosti obžalovaného se dozvěděla až po vyjádření nezletilých. Samotné hlídání trvalo několik měsíců. Obžalovaný jako důvod své činnosti uváděl, že má děti rád, a občas, když mu vracela půjčené peníze, je nechtěl ani nazpět. Svědkyně rozhodně popřela, že by chtěla od zaměstnavatele obžalovaného poté, co byl obžalovaný vzat do vazby, výplatu obžalovaného, případně chtěla užívat jeho automobil. K dotazu na rozhodnutí Okresního soudu v Kroměříži týkající se povinnosti svědkyně zaplatit obžalovanému částku 50 546 Kč (viz rozsudek sp. zn. 7 Cr 170/2022, č. l. 711-712) svědkyně uvedla, že v tuto dobu byla po těžké autonehodě, kterou měla 26. 8. 2022, a v rámci zdravotních problémů se k žalobě ani nevyjádřila, proto soud takto rozhodl. Ve věci bude žádat navrácení lhůty. Svědkyně byla dotazována k dopisům, které psal obžalovaný z vazby, svědkyně rozhodně popřela jakýkoliv intimní vztah s obžalovaným. Pokud se týká obvinění jejího tehdejšího druha M.T. z nevhodného chování k dětem, o kterém psal obžalovaný v těchto dopisech, pak toto obvinění není pravdou. Obžalovaný se snažil v dopisech ovlivnit, vyhrožoval, že jim všechno vrátí apod. Před samotným zjištěním trestné činnosti s obžalovaným měla dobrý vztah. Podle svého vyjádření si vycházeli vzájemně vstřícně.

4. **Svědčce M.D.**, družka obžalovaného u hlavního líčení (č. l. 753-754) uváděla skutečnosti shodné jako v přípravném řízení. Podle svědkyně se obžalovaný k její dceři T. choval jako otec a dcera si na obžalovaného nikdy nestěžovala. Někdy v prosinci 2021 obžalovaného T. požádali o hlídání dětí. Hlídal je každý den, ráno je vzbudil, vypravil do školy, poté šel do práce, odpoledne vyzvedl. Trávil s nimi čas, a to někdy až do noci, asi 2x tam zůstal přes noc. Obžalovaný se se svědkyní o tom nebavil, věděl, že je proti hlídání dětí T.. Svědkyně uvedla, že obžalovaný měl k V. stejný vztah jako k A.. V. se však poté, co začal hlídat obžalovaný A., cítila odstrčená. Obžalovaný dříve pomáhal hodně paní H., brával děti podle potřeby ven. L. H. jí popisovala, že se něco stalo, že obžalovaný měl něco udělat A., ta že se svěřila V. a ta to měla říct doma, že děti našly nějakou fotku, kterou měl dětem obžalovaný ukazovat. Dále uvedla, že M. T. si od obžalovaného půjčoval na nájem. Než obžalovaného zadrželi, tak si chtěl opět půjčit, říkala jí to S.G.. Obžalovaný už mu však nepůjčil a chtěl vrátit tu první půjčku. Často se s obžalovaným hádala kvůli penězům a kvůli hlídání těch dětí, které se jí nelíbilo, protože netrval čas s ní, doma nepomáhal. T. kupoval spoustu věcí, dával jí kapesné 100 Kč měsíčně, fotil si jí na mobilní telefon, normální fotky. Svědkyně uvedla, že sexuální vztah s obžalovaným nemá, obžalovaný nemá erekci, nikdy spolu nesouložili.
5. U hlavního líčení pak svědkyně k dotazům uvedla, že poškozená nezletilá V. byla kamarádka její dcery, chodily spolu do stejné školy, i když každá do jiné třídy. Někdy, ale spíše zřídka se navštěvovaly v odpoledních hodinách. Obžalovaný V. nehlídal, protože ji hlídala vlastní matka. Svědkyni se nelíbilo hlídání dětí ze strany obžalovaného, protože se nevěnoval vlastní rodině. U hlavního líčení pak uvedla, že neví o nákupu dárků A. T.. Oproti tomu podle svědkyně V. i jejím bratrům obžalovaný dárky kupoval. Svědkyně po vzetí obžalovaného do vazby hovořila se svědkyní H., která jí řekla, že obžalovaný měl něco udělat A., ale nebyla schopna přesně specifikovat co měl A. obžalovaný udělat. Poškozenou V. měl obžalovaný podle H. osahávat. Svědkyně v současnosti pracuje, a to od března 2023. V době rozhodné nepracovala a bývala doma. S obžalovaným se seznámila přes Facebook. O jeho předcházejícím pobytu ve výkonu trestu svědkyně ví, ale ne od obžalovaného. Sice se obžalovaného na tyto skutečnosti ptala, ale obžalovaný jí svoji předcházející minulost nesdělil. S obžalovaným v počátku soužití měli určité rozpory, takže obžalovaný se asi na dva měsíce odstěhoval. Následně se rozpory urovnaly a obžalovaný se přistěhoval zpět do jejího bytu. Obžalovaný na domácnost přispíval 3 000 Kč. Nakupoval potraviny, nájem a inkaso si dělili a každý platil 4 000 Kč. Kolik obžalovaný utrácel za věci pro T., svědkyně neví. V současnosti svědkyně má se svědkyní H., která byla dříve její kamarádka, špatné vztahy, a to z důvodu trestního stíhání obžalovaného. Rozpory jsou také mezi dcerou a nezletilou

V., kdy dceru T, začala podle svědkyně V. šikanovat. Svědkyně i s dcerou T. za obžalovaným jezdily do vazby a mají spolu nadále dobrý vztah.

6. **Svědčynie L. H.** ve své výpovědi u hlavního líčení (č. l. 754-756) uváděla skutečnosti shodné jako v přípravném řízení. Svědkyně je matkou poškozené V.V.M. a s obžalovaným, než nezletilé sdělily skutečnosti o trestné činnosti obžalovaného, měla přátelský vztah. Obžalovaný chodil za svědkyni na kávu, občas jí i zapůjčoval menší finanční prostředky. V některých případech za drobnější finanční částky zakupoval potraviny. K dceři V. měl obžalovaný podle svědkyně pěkný vztah. Když se o nezletilou staral, pomáhal jí s úkoly, bral ji na zmrzlinu, do restaurace, občas nezletilá šla k obžalovanému do bytu. Nezletilé dával také různé drobnější dárky a na Vánoce nezletilá dostala od obžalovaného zimní boty. O nezletilou přestal mít obžalovaný výraznější zájem po nastěhování I. T. s dětmi do panelového domu, kde obžalovaný i rodina svědkyně bydleli. Jednalo se o dobu prosince 2021 a obžalovaný se začal starat více o děti T., především o nezletilou A.. Tato situace nezletilou V. mrzela. Na Velikonoční neděli za svědkyni přišla V. s A., že jí chce V. něco říct. V. řekla něco jenom jako "fotky", a ještě něco, neví co. A. začala plakat. V. jí řekla něco ve smyslu, ať se nebojí, že už nebude nic říkat, a přestala o tom mluvit. Svědkyně dále uvedla, že neví, zda u toho byla přítomna S.. Na druhý den přišel M. T. na návštěvu. Jejich děti byly s obžalovaným. Po chvíli se dostavila V. se Sárrou a následně i T. děti. V. jí chtěla něco sdělit, ale nakonec chtěla, aby to řekla S., která jí ukázala jazykem, pohybem jazyka dovnitř a ven, že toto dělal obžalovaný A. tam "dole" a ukázala směrem na přirození. Už neví přesně, jak to řekla. Hned to řekla M., který s ní šel domů s tím, že se jí na to zeptá. Poté M. přišel zpět s tím, že mu A. řekla, že jí obžalovaný lízal přirození. Rovněž tak to sdělili i matce A.. Svědkyně jim poradila, aby zavolali na linku bezpečí, kde jim sdělili, aby volali na policii. Potom jí V. ještě řekla, že si prohlížela fotky v mobilu obžalovaného a že tam viděla fotku mužského přirození a nahou fotku, na které neviděla obličej. Myslela si však, že to je T., protože poznala deku na posteli obžalovaného a linoleum na zemi v bytě u obžalovaného. Dále jí V. sdělila, že jí obžalovaný bouchl do rozkroku a že když ji objímal, tak jí chytil pod tričkem za obě prsa. Svědkyně se následně své dcery V. ptala, zda se tyto věci skutečně staly a obžalovaný takto jednal, a dcera vždy tyto skutečnosti potvrdila. Svědkyně se rovněž dcery ptala, proč o jednání obžalovaného neřekly dříve. Dcera se k tomu blíže nevyjadřovala, styděla se. Sama svědkyně v době hlavního líčení dle své výpovědi byla po infarktu a na jednání ze strany obžalovaného se snaží zapomenout. Podle svědkyně před sdělením ze strany nezletilých měla k obžalovanému přátelský vztah. Obžalovaný nakupoval dětem dárečky a občas pro rodinu svědkyně kupoval potraviny. Také pomáhal finančně rodině T.. Přesné částky si svědkyně nepamatuje. Obžalovaný hlídal děti paní T. a jeho vztah k A. byl přátelský, podle svědkyně však někdy jí tento vztah přišel divný. Například obžalovaný podle sdělení dětí nechtěl pustit nezletilou A. hrát si s V.. Z jakého důvodu, svědkyně neví. Obžalovaný podle svědkyně měl pěkný vztah i s T. K. (dcera svědkyně D.), která k obžalovanému měla vztah jakoby majetnický a držela se v jeho blízkosti. V současné době vztah mezi nezletilou V. a T. je špatný. Podle svědkyně si T. vymýšlí na V. ve škole. Na straně druhé matka T. si stěžovala svědkyni, že V. šikanuje její dceru T. a to tím, že jí měla nadávat. V současnosti se tak nezletilé přestaly kamarádit a mají negativní vztahy. Svědkyně o trestní minulosti obžalovaného nevěděla. V domě se sice povídalo, že obžalovaný měl obdobné problémy již dříve, ale tyto skutečnosti se dozvěděla až po sdělení chování obžalovaného ze strany nezletilých.
7. **Svěddek M. T.** u hlavního líčení dne 15. 5. 2023 ve své výpovědi (č. l. 771-773) uváděl skutečnosti shodné jako v přípravném řízení. Podle svědka se po přistěhování do domu v XXXXX na XXXXX ulici obžalovaný seznámil s rodinou svědka a poté, co svědek přišel o řidičský průkaz, takže nemohl vykonávat práci řidiče, případně pozici řidiče musela vykonávat jeho družka, byl to obžalovaný, který nabídl řešení, které spočívalo v možnosti hlídání dětí ze strany obžalovaného. Doba ani částka za hlídání nebyla domluvena, obžalovaný řekl, že má peněz dost a že to dělá proto, že má rád děti. Rovněž tak uvedl, že předtím obžalovaný pomáhal L. H. s hlídáním její dcery V., se kterou chodil obžalovaný ven. Dále svědek uvedl, že V. mu v bytě L. H. přišla říct, že jí A. říkala, že jí obžalovaný

jezdil u nich v bytě někdy po škole jazykem po pipině. Obžalovaný byl v tu dobu ještě venku s A. a M., poté obžalovaný přivedl děti zpět k nim do bytu. Svědek si je vyzvedl, šli zpět k L. H.. Volali jeho přítelkyni, ať přijede. Následně se A. u nich v bytě ptal, jestli jí obžalovaný něco dělal. Říkala, že jak přišli ze školy, tak jí měl jezdit po pipině jazykem. Neřekla jim to proto, že se bála, že to nechtěla, že kopala, že jí obžalovaný řekl, že když bude řvát, že jí zacpe hubu rukou. Také mu nezletilá řekla, že jí měl obžalovaný kopnout do břicha, protože chtěla jít za V., nechtěl ji tam pustit. Dále mu nezletilá sdělila, že jí měl obžalovaný, když se převlíkala do pyžama, fotit nahou. Uvedl, že o tom, že by obžalovaný něco dělal R., A. nemluvila. Poté volali na linku bezpečí. Svědek uvedl, že A. nemá problémy se lhaním. O vztahu A. k obžalovanému svědek uvedl, že se na něj poškozená ze začátku těšila, na obžalovaném bylo vidět, že má A. rád. Asi před měsícem se začal vztah k obžalovanému měnit, nechtěla, aby k nim obžalovaný chodil. Dále uvedl, že od obžalovaného měl půjčené 2.000 Kč před dvěma měsíci, poté obžalovaný platil školku 3 500 Kč. Dne 18. 4. 2022 ráno měl svědek pro obžalovaného peníze, obžalovaný mu řekl, že si je má nechat, že mu je dá, až na tom budou lépe. Svědek k dotazům u hlavního líčení dále uvedl, že již před přistěhováním do domu, ve kterém bydlel obžalovaný, se seznámili u paní H., která byla kamarádkou paní T., a kam chodili na kávu. Následně v prosinci 2021 se nastěhovali do domu, kde měl obžalovaný trvalé bydliště, a bydleli na stejném patře. Svědkyně H. a obžalovaný byli kamarádi a děti svědkyně H. chodily s obžalovaným ven. Zda se o ně staral i jiným způsobem nebo je hlídal, svědek neví. Byl to právě obžalovaný, který v době, kdy svědek přišel o řidičské oprávnění, nabídl hlídání včetně odvodu dětí do školy a školky a ze školy a školky. Hlídání započalo někdy v lednu 2022 a nezletilou A. vodil do školy a ze školy, která končila někdy ve 12 hodin. Mladší děti byly ve školce a ty byly vyzvedávány později. Občas došlo také k hlídání ze strany obžalovaného ve večerních hodinách, kdy svědek a jeho družka byli mimo domov. Vztahy mezi obžalovaným, svědkem a jeho družkou byly dobré, svědek je dokonce označil u hlavního líčení za možná až moc dobré. Obžalovaný byl pozorný, donášel dárky, drobné nákupy, došlo i k zapůjčení drobnějších finančních částek. K dětem se choval dobře, a děti s ním ze začátku měly dobrý vztah. Po určité době však nezletilá A. už s obžalovaným a ostatními dětmi nechtěla chodit ven, a následně, poté co byla venku s dětmi, A. přišla domů s pláčem a V. řekla, co obžalovaný měl A. dělat. Svědek následně vzal A. domů stranou, a A. svědkovi řekla, že obžalovaný ji osahával, jezdil jí jazykem po intimních partiích a fotil ji na telefon. K tomuto mělo dojít v bytě svědka, tedy v bytě nezletilé A., kde jí obžalovaný hlídal v době, než šel pro děti do školky. Svědek A. řekl, že věc oznámí na policii, a proto nesmí lhát. Na dané skutečnosti se jí ptal i následně vícekrát; nezletilá vždy potvrdila dané skutečnosti. Podle svědka děti, včetně nezletilé A., vždycky občas žalou, ale dané skutečnosti, které A. uvedla, jsou podle jeho názoru pravdivé. Poté, co se dozvěděl celou věc, nejprve volali na linku bezpečí, která je následně odkázala na policii. K jednání obžalovaného vůči nezletilým, včetně své osoby, se vyjadřovala i nezletilá V., kterou měl obžalovaný osahávat. Co všechno řekla, si již svědek nepamatuje, respektive se to dozvěděl od svědkyně H.. Podle svědka je nezletilá V. normální dospívající dívka. Obžalovaný dával všem nezletilým různé dárky a sladkosti; svědkyni T. také částečně půjčil na nájem. Svědek se v rámci dotazů vyjádřil i k dopisu, který mu napsal obžalovaný z vězení týkající se svědka. Svědek jednoznačně odmítl jakékoliv nevhodné chování vůči nezletilým ze své strany. Podle svědka člověk, který je ve vězení, pravděpodobně udělá cokoliv, aby se dostal ven, a proto tuto věc vůbec neřešil. K dotazům se dále svědek vyjádřil o vztazích obžalovaného, který přes chodbu v domě bydlel se svědkyní D., která na obžalovaného pravděpodobně žárlila nebo nebyla ráda, když obžalovaný trávil čas s jinými osobami. Svědkyně T. K., dcera M. D., k obžalovanému měla silný vztah, považovala ho za svého otce, a matku odsuzovala, jak se k obžalovanému chovala, když mu dělala scény. Obžalovaný se do bytu ke svědkyni M. D. chodil spíše jenom vyspat. Ostatní děti (R. a M.) měly k obžalovanému dobrý vztah, nedávaly najevo strach z obžalovaného, jen M. si stěžoval, že jej obžalovaný jednou pleskl; podle svědka se však děti běžně cítí občas ublížené. K dotazu, proč se se svědkyní T. rozešli, svědek uvedl, že po devíti letech jim soužití přestalo tzv. „klapat“ a rozchod neměl souvislost s trestním jednáním obžalovaného. Pokud se týká vztahu mezi dětmi, tak V. s A. byly kamarádky. V. je starší, tak na

A. případně venku dávala pozor; nejednalo se však o vztah podřízenosti a nadřízenosti. A. má takzvaně svou hlavu a nedá se manipulovat. Svědek k přímému dotazu dále uvedl, že nikdy nebyl v pozici podezřelého, který by měl páchat mravnostní trestnou činnost vůči nezletilým.

8. U hlavních líčení s ohledem na stanovisko procesních stran, respektive ustanovení trestního řádu, byly přehrány obrazové a zvukové záznamy o výslechu nezletilých v přípravném řízení.
9. Takto byl u hlavního líčení dne 27. 3. 2023 přehrán záznam o výpovědi A.T.. **Svědčyně A. T.** ve své výpovědi uvedla, že obžalovaný, o němž hovoří jako o strejdovi a R., ji hlídal a že jí pořád dělal zle. Uvedla, že jí obžalovaný u nich doma lízal pipinu a nechtěla to. Uvedené se opakovalo ve více případech. Sundal jí kalhoty, kalhotky a ležela u toho na zádech na posteli. Říkala mu, že to nechce. Nebránila se, protože by jí zacpal pusou. Byl u toho oblečený. Rovněž si ji i fotografoval mobilním telefonem u nich doma, oblečené měla jen triko, byla bez kalhotek, fotil jí pipinu, fotografie však neviděla (později uvedla, že fotografii viděla). Viděla však v jeho mobilním telefonu jeho pinďoura. Rovněž tak viděla, jak lízal pipku její sestře R., která také říkala, že to nechce. Rovněž tak to dělal i T. a V., které jí to říkaly. Nikomu to neřekla, protože se bála, že ji nebude maminka nikam pouštět. Dále uvedla, že to řekla V. M.. V. se jí ptala, co jí je. Tak jí řekla výše uvedené. V. to poté řekla tat'kovi, tat'ka to řekl tetě a mamce. Uvedla, že má z obžalovaného strach, že ani neví proč, že jí asi snad dá pěstí do břicha nebo ji kopne, což jí obojí jednou udělal, když ji nechtěl pustit za V.. Rovněž tak se vyjadřuje k fyzickému trestání ostatních dětí ze strany obžalovaného. Svědkyně se vyjadřuje k dárkům, které od obžalovaného obdržela, k tomu, jak často a kdy ji hlídal. Poškozená uvedla, že ji obžalovaný vzhledem k tomu, že rodiče byli v práci, hlídal, vyzvedával ji ze školy a za tímto účelem měl i klíče od jejich bytu. Po škole šla s obžalovaným do bytu rodičů, ostatní sourozenci byli ještě ve školce, poté s obžalovaným pro ně chodila. Uvedla, že obžalovaný s ní taky psal úkoly. Uvedla, že s obžalovaným chodila na myčku, kde mu i s dalšími dětmi pomáhala, za což dostávala 50 Kč. Dále uvedla, že někdy trávila čas v rámci hlídání v bytě obžalovaného.
10. U hlavního líčení dne 17. 4. 2023 byly přehrány obrazové a zvukové záznamy o výslechu svědka, osoby mladší osmnácti let, S. Č. a T. K. (viz č. l. 757).
11. **Svědčyně S. Č.**, která byla procesně řádně vyslechnuta jako nezletilá svědkyně, v přípravném řízení uvedla k jednání obžalovaného, že A. na hřišti řekla V., že když chodí s R. ven, tak že jí stále někam sahá, neřekla kam. Rovněž měla A. V. sdělit, že šla k T., a že A. R. tam dole lízal, že se jí to nelíbilo. Dále jí měla uvést, že T., jeho nevlastní dceři, rovněž něco dělal. S. Č. pak výše uvedené při příchodu do bytu řekla ostatním, a to i nevlastnímu otci A.. Tento se poté začal A. vyptávat, A. u toho plakala. Ještě dříve, neví však kdy, jí V. říkala, že jí, tedy V., R. pořád sahal na prsa, na zadek, že se jí to nelíbilo, že to bylo vícekrát, přičemž však jí to řekla i v ten den, co jim to řekla A.. Nezletilá svědkyně se rovněž tak vyjadřuje k tomu, jak se obžalovaný k nim choval. Uvedla, že jednou vzal malého M., kterému dal na zadek, nebo jej jakože někam hodil, ale nic se mu nestalo.
12. **Svědčyně T. K.**, která byla v přípravném řízení řádně vyslechnuta v procesním postavení nezletilé svědkyně, popřela jakékoliv neobvyklé jednání ze strany obžalovaného. Svědkyně je dcerou M. D.. Ve své výpovědi označuje obžalovaného za otce. Jednoznačně popřela jakékoliv jednání obžalovaného, které by bylo spojeno s dotyky na její tělo, případně v rámci, kterého by obžalovaný svědkyni fotografoval bez oděvu. Podle svědkyně se o ni obžalovaný řádně staral, učil se s ní a takto se staral i o děti svědkyně L. H.. Dobře vycházel i s V.V. M., se kterou občas chodíval ven. Obžalovaný podle nezletilé svědkyně většinou trávil dobu ve společnosti více dětí, takže neměl možnost páchat trestnou činnost. Při výpovědi svědkyně je patrný nadstandardní vztah svědkyně k obžalovanému. Podle soudu však na straně druhé nelze přehlédnout počátek výslechu nezletilé svědkyně, kdy svědkyně byla řádně poučena o právu odmítnout vypovídat, pokud by mohla osobám, a to včetně obžalovaného, způsobit trestní stíhání. Svědkyně následně velmi dlouho

váhala, zda ve věci má svědčit, či nikoliv a poté, co se rozhodla ve věci svědčit, jednoznačně svědčí ve prospěch obžalovaného.

13. U hlavního líčení dne 15. 5. 2023 byly přehrány obrazové a zvukové záznamy o výslechu svědka, osoby mladší osmnácti let, R. T. a V. V. M. (viz č. l. 773).
14. Nezletilá **svědkyně R. T.** se v přípravném řízení v procesním postavení svědka se vyjádřila k hlídání její osoby ze strany obžalovaného a kontaktu s ním, k dárkům, které od něj obdržela. Uvedla, že obžalovaný u nich byl vždy, když maminka musela někam jet, vodil je do školy, vyzvedával ze školky, dostávali od něj dárky. Popřela však, že by jí obžalovaný lízal přirození, že by obžalovaný dělal A. T. něco, co by se jí nelíbilo, že by jí lízal přirození. Dále uvedla, že obžalovaný byl na ně zlý, protože je, svědkyni, A. a bratra, bil, a to „plesknutím na pusu“. Dále pak uvedla, že bouchal obžalovaný A. rukou do břicha.
15. Nezletilá poškozená **V. V. M.** v procesním postavení svědka uvedla, že se jí nelíbilo, jak jí obžalovaný stále sahal na prsa a dole, pod kalhoty, kalhotky, na pipku a plácal ji po ní. Stalo se to, když přišli k obžalovanému. Na prsa i pipku jí sahal někdy přes oblečení, někdy pod oblečení. Nebránila se, bála se něco říct, že by udělal ještě něco víc. To samé dělal i T., viděla to. Nezletilá poškozená uvedla, že to nejprve nikomu neřekla, protože se bála, co bude dál, že jí obžalovaný udělá něco, co se jí líbit nebude. Až poté, co to říkaly o A., tak to řekla i matce. Předtím to však ještě řekla S.. Svědkyně se vyjadřuje k dárkům, které od obžalovaného obdržela, k tomu, jak často a kde s obžalovaným trávila čas. Rovněž tak uvádí, že poté, co se přistěhovala A., tak si jí obžalovaný přestal brát, staral se o A., R. s T., které měl obžalovaný více rád. S A. viděla v mobilním telefonu obžalovaného, který byl černý a dokola oranžový, fotografii jeho penisu a fotografii nahé T., jak spí. To, že je to T., poznala podle postele a deky, lina na fotografii. A. jí řekla, že jí obžalovaný lízal pipinu, že jí kopl do břicha a pěstí bouchal do břicha, že zbil malého M.. V. M. to řekla S. Č. a ta to poté řekla a ukázala matce nezletilé poškozené.
16. Obžalovaný v rámci svého písemného vyjádření k obžalobě (č. l. 715) a státní zástupkyně přímo v obžalobě, souhlasili se čtením **znaleckých posudků**, které byly vyhotoveny v přípravném řízení. Soud u hlavního líčení (č. l. 726) přečetl znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, z kterého je zřejmé, že u obžalovaného nebyla shledána žádná duševní porucha. Ze znaleckého posudku oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie se podává, že u obžalovaného nebyla shledána žádná duševní porucha. Osobnost obžalovaného je spíše jednodušěji strukturovaná, nezralá s rysy nezdrženlivosti a disociality, nenaplňující však kritéria poruchy osobnosti. Rozpoznávací a ovládací schopnosti obžalovaného byly zcela zachovalé. Pobyt obžalovaného na svobodě není z psychiatrického hlediska nebezpečný a nevyžaduje uložení žádné z forem ochranného léčení. K motivům pro podání trestního oznámení obžalovaný v III. části znaleckého posudku uvedl, že A. byla navedena svou matkou, protože mu dlužili hodně peněz, neměli na dva poslední nájmy, nechtěl jim už půjčit peníze, myslí si, že neměla v úmyslu mu až tak zatopit, ale že se jí to vymklo z rukou. Uvedl, že o jeho trestní minulosti I. T. věděla, protože o tom vypověděla, obžalovaný si však myslel, že o tom nikdo neví.
17. **Znalecký posudek z oboru zdravotnictví, zdravotnická odvětví různá, specializace klinická psychologie** uvádí, že osobnost obžalovaného je jednodušěji strukturovaná, s omezeným repertoárem zvládacích mechanismů pro zátěžové situace, v nichž se mohou objevit problémy s ovládním a kontrolou silných emocí i sklony k méně konvenčnímu (méně běžnému i disociálnímu) chování, mnohá jeho rozhodnutí mohou být unáhlená a nepromyšlená. Intelektové schopnosti obžalovaného se jeví jako průměrné, paměťové schopnosti jako mírně oslabené. Ve vztazích se obecně zabývá více svým osobním prostorem, má problémy s vytvářením blízkých

emočně sytících vztahů. V nich se pak často staví do direktivnějších a asertivnějších sociálních rolí, kdy prosazuje své postoje a názory. K motivaci pro zvýšenou náklonnost obžalovaného k nezletilým dětem znalkyně uvedla, že si zároveň obžalovaný pravděpodobně sytil i potřebu vlastní důležitosti a určité „nadvlády“ nad dětmi, které mohl výchovně vést podle vlastních představ. Ke vztahu obžalovaného k A. T. se ze závěru posudku podává, že tuto obžalovaný popisuje jako „outsidera“, snažila si vydobýt vše podle její představy, občas nerespektovala jím nastavená pravidla a stěžovala si vlastní mámě. Dokázala mu opětovat projevy náklonnosti. Vztahoval se k ní více direktivně a vyžadoval její poslušnost. V. V. M. byla pro obžalovaného dle jeho popisu nejméně oblíbenou z dětí. Považoval ji za lehce manipulativní dívku, která se snažila vloudit do jeho přízně. V současnosti ji viní z krivého obvinění. V rámci rozhovoru se znalce obžalovaný uvedl, že R. dal facku, protože řekla A., že je kurva, při hře byl úder do břicha, kdy kopl do balonu. K obvinění uvedl, že z toho nejdříve vinil V., pak však matka A. ukradla auto, byla za jeho šéfem, ať jí dá výplatu a začalo mu docházet, že za tím vším byly peníze, dal na ni žalobu za to, že mu dlužila, mohl doložit dluh něco přes 50 tisíc. Dalším závěrem znalce je, že vzhledem k trestní minulosti a osobnostním charakteristikám obžalovaného lze pravděpodobnost resocializace obžalovaného považovat za nízkou.

18. V přípravném řízení byly na obžalovaného vypracovány tři znalecké posudky, všechny z oboru zdravotnictví. Procesní strany souhlasily se čtením znaleckých posudků u hlavního líčení. Soud u hlavního líčení přesto s ohledem na charakter trestní věci vyslechl **znalce z oboru zdravotnictví odvětví sexuologie MUDr. Tomáše Kiliána**. Znalec u hlavního líčení (č. l. 756) setrval na závěrech znaleckého posudku, který vypracoval v přípravném řízení. Znalec uvedl, že mimo vyšetření obžalovaného měl k dispozici spisovou dokumentaci, závěry znaleckých posudků z minulého období, trestní spisy z předcházející doby týkající se obžalovaného však znalec neměl k dispozici. Znalec v souladu se závěry znaleckého posudku uvedl, že u obžalovaného nebyla zjištěna sexuální deviace. Obžalovaný je heterosexuálně orientován. V rámci znaleckého vyšetření znalec zjistil, že obžalovaný se svou partnerkou, s níž má společnou domácnost přibližně pět let sexuálně nežije. Ze začátku se o intimní vztahy pokoušeli, ale obžalovaný neměl erekci a medicínsky tento problém neřešil. V jeho preferencích dominují zralé dospělé ženy. Nahodile však může být rozněčován i nezralými (prepubertálními i dospívajícími) objekty ženského pohlaví. Tento status odpovídá rozvolněným věkovým preferencím běžným u jedinců psychosexuálně nezralých. Vztahová anamnéza a sexuální život obžalovaného byly poznamenány opakovanými pobyty ve výkonu trestu a aktuálně pak medicínsky neřešenou erektilní dysfunkcí, která mu plnohodnotný sexuální život nedovoluje. Rozpoznávací i ovládací schopnosti byly u obžalovaného plně zachovány. Pobyt obžalovaného na svobodě není ze sexuologického hlediska nebezpečný. Opakování závadového jednání však nelze ze 100 % jistotou vyloučit, přičemž důvodem jsou osobnostní charakteristiky obžalovaného. V III. části znaleckého posudku znalec uvedl, že jednorázově, nahodile nebo i opakovaně se sexuálně delikventního jednání mohou dopustit vedle osob trpících poruchou sexuální preference i osoby trpící mentálním defektem, duševním onemocněním, osoby s patologickou osobnostní strukturou, s nedostatečným zakotvením společenských a právních norem ve vztahu k sexuální nedotknutelnosti nezletilých, jedinci dlouhodobě sexuálně deprivovaní, psychosexuálně nezralí, nebo lidé, jejichž stav myslí je aktuálně ovlivněn užitím návykové látky. Pokud se jednání obžalovaný dopustil, tak šlo o jednání nedevariantního muže s nedostatečně zakotvenými normami vztahujícími se k sexuální nedotknutelnosti nezletilých, dlouhodobě sexuálně deprivovaného muže osobnostně akcentovaného s rozvolněnými věkovými preferencemi (psychosexuálně nezralého). Jednalo by se tak o jednání sexuálně delikventní nikoli sexuálně deviantní. Poškozené představovaly pro obžalovaného pouze alternativní, snadno dostupné, ovlivnitelné, lehce manipulovatelné objekty, v době skutku suplovaly momentálně absentující věkově přiměřenou partnerku. V rámci znaleckého vyšetření znalec zjistil, že obžalovaný se svou partnerkou, s níž má společnou domácnost přibližně 5 let, sexuálně nežije. Ze začátku se o intimní vztahy pokoušeli, ale obžalovaný

neměl erekci a medicínsky tento problém neřešil. K dotazům dále znalec uvedl, že v rámci zkoumání pomocí přístroje PPG nejsou zjištěna fakta, na jejichž základě lze stanovit sexuologickou diagnózu, jedná se o doplňkovou vyšetřovací metodu, která samozřejmě není neomylná. Mohou se objevit jak negativní, tak pozitivní nálezy, které nejsou v souladu s objektivní skutečností. Nález se musí hodnotit v kontextu s páchanou trestnou činností, která by byla reálně prokázána a dále v kontextu se subjektivní sexuální preferencí ze strany pachatele či vyšetřovaného. Negativní nálezy mohou být způsobeny různými vlivy, a to i například nespokupností dotyčného. Samotné ovlivnění ze strany zkoumané osoby je možné, avšak především při prvotním vyšetření toto ovlivnění není jednoduše realizovatelné. Potlačení reakce na nezletilé osoby je běžnější u osob, které vyšetřování opakovaně absolvovaly. Znalec poukazuje na dvojnásobné odsouzení obžalovaného z obdobné trestné činnosti, což ze sexuologického hlediska je podstatná věc. Mělo se jednat o různé věkové skupiny jak v prepubertálním, tak v pubertálním věku, přičemž obžalovaný v minulosti sexuálně žil i s dospělými ženami, takže u obžalovaného nelze konstatovat specifickou preferenci konkrétní věkové skupiny. Naopak, pokud by se jednalo opakovaně o trestnou činnost zaměřenou na určitou věkovou skupinu, pak by se dalo uvažovat o deviaci pedofilního spektra. U obžalovaného nelze dospět k podstatnému snížení ovládacích schopností, neboť obžalovaný má možnost výběru a možnost sexuální aktivity s dospělou ženou u něj byla zachována ve smyslu touhy o sblížení, přičemž zde není rozhodná sexuální disfunkce typu erektilní disfunkce. Znalec neměl k dispozici informace týkající se zájmu obžalovaného o konkrétní webové stránky, avšak tyto informace by neměly vliv na závěry znalce. Podle znalce zjištěný nedostatek sexuální deviace nevylučuje sexuální motivované jednání, naopak sexuálně delikventní jednání vůči nezletilým v 85% trestné činnosti páchají osoby, které jsou sexuálně nedeviantní.

19. V přípravném řízení byla provedena celá řada úkonů a zajištěna, případně shromážděna, celá řada **listinných důkazů**. Z protokolu o vydání věci soud zjistil, že obžalovaný vydal mobilní telefony (včetně mobilního telefonu Blackview GBV4000, IMEI1:XXXXX, černý s oranžovými rysy, u něhož však nebyla provedena žádná záloha dat, neboť tento byl v továrním nastavení) a stolní počítač. Byla provedena záloha bitových kopií u vydaných mobilních telefonů. Z provedené analýzy dat zajištěných z mobilního telefonu značky Doogee S55 se ve složce zprávy nacházela komunikace mezi obžalovaným a I. T. svědčící o tom, že se obžalovaný staral o celou rodinu T., a to jak o děti, tak i dospělé. Dále bylo v archivu hledání na webu, konkrétně pak z historie prohlížených internetových stránek aplikace Google Chrome, zjištěno, že prostřednictvím uvedeného mobilního telefonu bylo za období od 21. 1. 2022 do 18. 4. 2022 nalezeno dosud přesně neurčené množství odkazů na vyhledávané pornostránky. Soud oproti obžalobě nebude uvádět jednotlivé konkrétní názvy daných pornostránek, toliko konstatuje, že se jedná o styky mladých, případně dívek v dětském věku, se staršími muži nebo otcem, často za přítomnosti násilí při intimním styku. Jak plyne ze zprávy policie (č. l. 740), obžalovaný dané pornografická videa reálně sledoval. Policie rovněž zajistila soubor *Obrazky_Videa* obsahující další tři soubory, ve kterých jsou uloženy fotografie a videa. Analýzou jednotlivých fotografií a videosekvencí bylo zjištěno, že na většině jsou zaznamenány děti, a to při různých zábavních činnostech a hrách. Mezi dětmi je i nezletilá V. V. M. (při návštěvě cirkusu, při výletech v přírodě, při koupání s kamarády v rybníku, při návštěvě dětského hracího centra a dále při konzumaci jídla v různých prostorách). Taktéž se v souborech nacházejí fotografie z obytných vnitřních prostor. I zde jsou vyfoceny různé děti při hrách a konzumaci jídla. Jedná se pravděpodobně o prostory z místa bydliště J.. Ze zálohovaných dat z facebookového profilu obžalovaného se podává, že dne 17. 1. 2022 V. V. M. vyčítá obžalovanému, že když neznal děti T., tak ji i T, bral všude a teď bere jen děti T., ji ne, obžalovaný jí to vyvrací, píše, že ji má rád, ale že se ona k němu chová v poslední době jako ke špinavému hadru, nezletilá píše, že ji „štve“ A., komunikace v dalších měsících je v přátelském duchu, poslední komunikace je ze dne 17. 4. 2022, v níž se V. V. M. dotazuje obžalovaného, zda je pravda, že zakazuje A. návštěvy u ní, viz DVD na č. l. 370, D:/FACEBOOK/messages/your_messages.html.

20. V přípravném řízení byly rovněž zajištěny dva dopisy obžalovaného, které napsal z vazby. Jeden dopis z 9. 5. 2022 adresoval nezletilé V.. Obžalovaný jí sděluje, že je dobrá manipulátorka. Této dále píše, že neví, jak se jí povedlo přimět a přesvědčit holky (píše o A., R., S., Á.), ať lžou a tím se staly součástí jejího výmyslu a lhaní. Sděluje jí, že jejím záměrem asi bylo znevěrohodnit ho u rodičů holek a mít tak holky pro sebe, a jemu se tak pomstít za to, že ji odstrčil. Dále uvádí, že se do toho snažila zatahnout i T., s nějakou oplzlou fotkou. Sděluje jí, že obě holky můžou T. odebrat, že mají na krku sociálku, že T. kvůli ní tahají po výsleších. Dotazuje se jí, jak může žít s vědomím, že někomu ze sobectví zničila život. Sděluje jí, že ji nenávidí, a přeje jí, ať jednou prožívá to, co on, ať je nešťastná po celý život. Další dopis byl od obžalovaného určen svědkovi M.T. a policii byl předán svědkyní I.T.. Obžalovaný v dopise M.T. sděluje, že ho překvapilo jeho lhaní. Dále obžalovaný sděluje, že jejich děti bral k nim proto, aby si mohly hrát s T.. Připomíná mu, že M. sám před dětmi hovořil o sexu, o tom, že lízal I.T. pipku atd., o tom, že všechny děti braly jako legraci, když je M. pohladil po holých pipkách, píchal prstem do zadku, tiskl malému hlavu do svého rozkroku, a že tak ve skutečnosti by měl být ve vazbě M. ne obžalovaný. Dále mu sděluje, že svědek zapřel, že obžalovanému dluží peníze, že to byla chyba, že obžalovaný za děti zaplatil školné ve školce, stravné. Svědkovi dále sděluje, že jejich výpovědi neřeší, že se shodují proto, že to spolu často probírají, a že už ani V. nemůže přiznat barvu, protože to zašlo příliš daleko a má tak strach, a to z obžalovaného a z těch, které do toho zatahla, a že tak V. musí tlačit na holky, ať lžou. Obžalovaný mu sděluje, že M. byla družka několikrát nedávno nevěrná, a to i s obžalovaným. K dopisu se v rámci podání vysvětlení vyjádřila I. T., která uvedla, že skutečnosti v něm uváděné nejsou pravdivé. K dopisům byl dotázán obžalovaný u hlavního líčení, přičemž uvedl, že není pravdou uváděný styk mezi jeho osobou a družkou svědka M.T.. Tuto skutečnost uváděl jen z důvodu nepravdivé výpovědi svědka. Další skutečnosti jsou pravdivé.
21. V přípravném řízení byly dále vyžádány zprávy Magistrátu města Kroměříž, oddělení sociálně právní ochrany dětí, z které soud zjistil skutečnosti, které k věci uvedla L.H.. Obžalovaný podle svědkyně hlídal nezletilou V.V. M. i A. T. v době, kdy si matka potřebovala něco zařídit. L. H. na oddělení uvedla, že u dcery nepozorovala ani nepozoruje sklony ke lhaní nebo zkreslování skutečností a dcera je upřímná. Několikrát dceru důrazně poučila o možnosti velkých problémů, pokud by si něco vymyslela nebo zkreslila, za což by byla potrestaná. Dcera jí měla uvést, že si je této skutečnosti vědoma a trvala na popisu události tak, jak ji uvedla při oznámení trestné činnosti obžalovaného. Ze zprávy k nezletilé A.T. soud zjistil, že na adrese XXXXX, XXXXX, bydlí od prosince 2021. Matka s dcerou nemá žádné výchovné problémy. Ze zprávy Základní školy v XXXXX soud zjistil, že v březnu 2022 I. T. představila třídní učitelce strýčka (obžalovaného), který bude nezletilou A. vyzvedávat ze školy a na kterého se může škola telefonicky obracet. Příbuzenský vztah ve škole neobjasnila. Třídní učitelka byla přítomna vyzvednutí A. obžalovaným, dále vyzvednutí A. obžalovaným za přítomnosti matky. Nezletilá A. vždy obžalovanému skočila do náruče. Matka byla dvakrát zvána do školy kvůli incidentu A. ve škole. Jednou se dostavila za přítomnosti obžalovaného. Obžalovaný rovněž při vyzvednutí A. za přítomnosti matky zaplatil zálohu 500 Kč na školu v přírodě pro nezletilou. Podle zprávy si třídní učitelka nikdy není jistá, zda A. mluví pravdu. Nezletilá však ve třídě pravidla respektuje, školní režim dodržuje, je velmi mlčenlivá a pokud se jí na konkrétní věc učitelka nezeptá, tak sama od sebe nic neřekne, ani se na nic nezeptá. Na obědy nezletilá nechodí, kroužky nenavštěvuje.
22. Na základě žádosti obžalovaného byla soudem zjištěna doba odebrání řidičského průkazu svědka M.T. (č. l. 716). Podle údajů z evidenční karty řidiče byl M.T., narozenému XXXXX zajištěn řidičský průkaz dne 15. 1. 2022 hlídkou PČR Kroměříž. V dané věci nebylo správním orgánem vedeno řízení o zadržení řidičského průkazu, protože jmenovaný měl v době zadržení řidičského průkazu platnou blokadu řidičského oprávnění, a to ode dne 22. 12. 2021, kdy mu byl rozhodnutím Městského úřadu Kroměříž vysloven zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu šesti měsíců. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 22. 12. 2021. Řidičským průkazem

v době zadržení (15. 1. 2022) neměl M. T. již disponovat, protože jej měl odevzdat na registru řidičů, ale tuto povinnost nesplnil. Řidičský průkaz byl M.T. vrácen 10. 3. 2023 rozhodnutím Městského úřadu Kroměříž s ohledem na uplynutí lhůty jednoho roku ode dne, kdy pozbyl řidičské oprávnění z důvodu dosažení dvanácti bodů. Dále po upouštění od výkonu zbytku správního trestu zákazu činnosti a taktéž mu uplynul správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel. Na základě žádosti obžalovaného soud vyžádal zprávu od Základní školy XXXXX XXXXX na nezletilou V.V.M., narozenou XXXXX. Ze zprávy zjistil, že nezletilá navštěvuje školu XXXXX rokem, momentálně je ve XXXXX ročníku (viz č. l. 708). Ve škole vypomáhá nezletilá paní asistentka. Nezletilá ve škole nemá problém s respektováním výchovných autorit. Škola nepozoruje sklony ke lhaní a zkreslování skutečností. S nezletilou nebyly řešeny žádné výchovné problémy. Spolupráce s matkou (zákonným zástupcem) je výborná. Na žádost obžalovaného byl soudem vyžádán rozsudek Okresního soudu v Kroměříži, č. j. 7 C 170/2022-46 (č. l. 711 až 712), dle kterého je žalovaná I. T. povinna žalobci R.J. částku 50.546 Kč a soud zjišťuje, že ve věci bylo rozhodnuto z důvodu nevyjádření žalované ve smyslu § 114d o. s. ř. ve stanovené třicetidenní lhůtě k žalobě a došlo tak k vydání rozsudku pro uznání.

23. Jak plyne z rejstříku trestu a tato skutečnost je konstatována i v obžalobě, obžalovaný R. J. byl doposud dvanáctkrát odsouzen a v deseti případech byla odsouzení zahlazena. Jedná se zde převážně o majetkovou trestnou činnost, takže se na něj hledí jako by nebyl soudně trestán. Obžaloba proto poukazuje na odsouzení v rámci trestního řízení, které je vedeno pod spisovými značkami 2 T 6/2005 - Okresní soud Prostějov, 2 T 72/2009 - Okresní soud Prostějov, pro obdobnou trestnou činnost jako je nyní shora uvedená trestná činnost a jednání, které je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku. Nalézací soud si připojil předmětné spisy a s ohledem na charakter trestné činnosti a stejnorodost trestné činnosti považuje dané odsouzení za skutečnosti důležité a jednotlivými odsouzeními se bude níže blíže zabývat. Obžalovaný R. J. byl tak odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Prostějově ze dne 29. 9. 2008, č. j. 2 T 6/2005-489 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 16. 12. 2008, č. j. 8 To 535/2008-513 pro trestný čin pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1 trestního zákona, který spáchal v létě roku 2004 v místě svého dočasného bydliště, když přinutil opakovaně vícekrát sestry - nezletilou N., narozenou XXXXX a nezletilou M., narozenou XXXXX, které mu jako svému sousedovi jejich matka svěčila k dozoru za slíbenou měsíční odměnu 1 000 Kč k různým sexuálním praktikám, které jsou ve výroku popsány a obžalovanému byl uložen trest odnětí svobody v trvání čtyři roky se zařazením do věznice s ostrahou. Z odůvodnění soud poukazuje na obhajobu obžalovaného, která je uvedena na straně 6, 7 citovaného rozsudku okresního soudu a která je obdobná jako v nynější trestní věci. Ve věci byl rovněž vyslechnut syn obžalovaného J., narozen XXXXX, který otce hájil, popíral jeho trestnou činnost, a to i v rámci dopisových vyjádření. V tomto směru soud poukazuje na obdobnou situaci u svědkyně T. K.. Okresní soud dále konstatuje dopisy obžalovaného z vazby synovi J., ve kterých obžalovaný činí nátlak na svědka a z kterých je zřejmé manipulativní jednání ze strany obžalovaného (č. l. 8 daného rozsudku). K dané trestní věci nalézací soud dále konstatuje délku trestního řízení, kdy obžaloba na okresní soud napadla 11. 1. 2005, přičemž v průběhu řízení byl obžalovaný R. J. usnesením Okresního soudu v Prostějově č. j. 0 Nt 222/2008-6 vzat do vazby z důvodu uvedeného v ustanovení § 67 písm. c) trestního řádu pro trestnou činnost vůči nezletilé P.B., narozené XXXXX. Z důvodu této trestné činnosti pak byla na obžalovaného podána k okresnímu soudu v Prostějově dne 9. 4. 2009 obžaloba a v rámci tohoto trestního řízení byl obžalovaný R. J. odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Prostějově dne 2. 6. 2009, č. j. 2 T 72/2009-233, kdy svou trestnou činností spáchal trestný čin ohrožování výchovy mládeže dle § 217 trestního zákona, trestný čin pohlavního zneužívání dle § 242 odst. 1 trestního zákona, trestný čin ohrožování výchovy mládeže dle § 217 odst. 1 písm. b) trestního zákona (v bodě 2 a dále i v bodě 3), v bodě 2 rovněž trestný čin zbavení osobní svobody dle § 232 odst. 1 trestního zákona, trestný čin znásilnění dle § 241 odst. 1 trestního zákona, přičemž trestné činnosti se dopustil vůči poškozené nezletilé P.B., narozené XXXXX, a to dne 13. 11. 2008, dále v září roku 2008 vůči

mladistvé A.Š., narozené XXXXX. V bodě 3 rozsudku i vůči svému synovi J., narozenému XXXXX (trestný čin ohrožování výchovy mládeže dle § 217 odst. 1 písm. b) trestního zákona. Obžalovaný trestnou činnost popřel, následně své odvolání vůči tomuto rozsudku vzal zpět, takže rozsudek, kterým byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání šest let se zařazením do věznice s ostrahou nabyl právní moci.

24. Obžalovaný po nařízení hlavního líčení prostřednictvím své obhájkyne navrhl doplnit dokazování vypracováním znaleckých posudků k věrohodnosti A.T. a V. M., dále vyslechnout svědky M. I. a její dceru G., R. K., zaměstnavatele obžalovaného F. M., S. G., paní učitelku P. ze Základní školy XXXXX, která je učitelkou T. K., paní učitelku A.T. ze Základní školy XXXXX a paní učitelku K. ze Základní školy XXXXX (č. l. 715). Výše uvedené důkazní návrhy soud považuje za nadbytečné, protože důkazní situace, tak jak je uvedeno shora, je zcela jasná a provádění dalšího dokazování, byť by tyto důkazy měly možná určitý vztah k předmětné věci, je v rozporu se zásadou rychlosti a hospodárnosti řízení i platnou judikaturou, viz např. rozhodnutí publikované pod R 10/1993 II. Pokud se týká návrhu na vypracování znaleckých posudků k věrohodnosti nezletilých poškozených, soud uvádí, že poškozené byly řádně a relativně obsáhle vyslechnuty v přípravném řízení v rámci obrazového a zvukového záznamu, a po zhlédnutí těchto výpovědí je zcela zřejmé, že se jedná o děti s chováním přiměřeným svému věku a v rámci těchto výpovědí soud neshledal žádné konkrétní skutečnosti, které by prokazovaly, případně naznačovaly sklony ke lhaní, k bájevě fabulaci nad rámec běžné populace v daném věkovém spektru. Námitky obhajoby týkající se údajné tendenčnosti vedení výslechu jsou podle názoru nalézacího soudu nedůvodné, neboť vyslyšající vždy řádně v souladu s rozumovou vyspělostí svědků svědkyně poučila, důrazně je žádala, aby hovořily pravdu a kladené otázky nelze považovat za kapciózní nebo sugestivní. V rámci výslechu odděleně, avšak s možností sledovat výslech (v souladu se zákonem) sledovala výslechy i obhájkyne, která měla možnost svědkyním klást otázky, a která v průběhu výslechu, ani po výslechu neměla jakékoliv námitky k vedení výslechu, případně k charakteru kladených otázek. Samotná věrohodnost výpovědí je pak zcela v gesci nalézacího soudu, a podle názoru nalézacího soudu jsou v současnosti návrhy na řešení někdy až prostých problémů formou vypracování znaleckých posudků vedeny snahou co možná nejvíce zatížit důkazní situaci v rámci různých forem obhajoby (soud nyní nehovoří o této trestní věci, ale obecně) a takové návrhy jsou vesměs proti zásadě rychlosti a hospodárnosti řízení. Nalézací soud rovněž zdůrazňuje, že z provedených výpovědí nezjistil žádné skutečnosti, které by svědčily o bájevě lhavosti nebo snaze poškodit obžalovaného ze strany k nezletilých. Podle nalézacího soudu případné úvahy o tzv. komplotu tří nezletilých (svědkyň A.T., S. Č., V. V. M.) jsou zcela nelogické, a to s ohledem na věk osob i podrobné výpovědi všech svědkyň v rámci přípravného řízení. Podle názoru soudu je tak vypracování znaleckých posudků na dané nezletilé zcela nadbytečné. Svědci, které obžalovaný navrhl k výslechu, jsou pak osoby, které v žádném případě nemohou svědčit o konkrétních skutečnostech týkajících se trestné činnosti obžalovaného. Informace ze strany zaměstnavatele obžalovaného, pronajímatele bytu, kamarádky a její dcery, kterou obžalovaný v několika případech navštívil, jsou podle názoru soudu nevýznamné, protože se nejedná o osoby, které by reálně mohly uvést validní důkazní skutečnosti. Také výslech učitelek nezletilých by mohl být veden jen ve směru chování nezletilých ve škole, k čemuž má soud k dispozici listinné zprávy ze školy. S ohledem na výše uvedené skutečnosti proto soud, jak již výše uvedl, považuje důkazní návrhy za nedůvodné, protože provedené důkazy dostatečně objasnily a prokázaly skutkový děj. Z těchto důvodů tak nalézací soud důkazní návrhy obžalovaného zamítl.

25. Po takto provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že byl zjištěn skutkový stav věci v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu, tedy skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí soudu. Samotné důkazy pak soud hodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na uvážení všech okolností případu, a to jak jednotlivě, tak v souhrnu, kdy podle názoru soudu provedené důkazy umožňují jen jediný závěr, a to závěr o spáchání trestné činnosti obžalovaným tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.
26. Vina obžalovaného R. J. je především prokázána, a to zcela jednoznačně, přímými důkazy, kterými jsou výpovědi nezletilých A.T. a V.V.M.. Obě svědkyně v těchto výpovědích jednoznačně usvědčují obžalovaného z trestné činnosti, která je uvedena ve výrokové části tohoto rozsudku. Ve svých výpovědích popisují, a to přiměřeně svému věku, chování obžalovaného v době, kdy nezletilou A.T. hlídal, případně v době, kdy byl s nezletilými dětmi, tedy včetně V.V.M., v kontaktu. Samotné výpovědi tak, jak jsou nahrány na záznamovou techniku, jsou podle názoru soudu velmi věrohodné a námitka obhajoby směřující do účelového vedení výslechu není důvodná, zvláště, když obhajoba byla přítomna výslechu nezletilých a žádnou námitku během výslechu, či po výslechu nevznesla. Forma výslechu je zákonná a přiměřená věku svědkyň, přičemž vyslychající kladla důraz na poučení svědkyň a zdůraznění nutnosti pravdivé výpovědi. Obžalovaný v rámci své obhajoby popírá spáchání jakékoliv trestné činnosti s tím, že výpovědi nezletilých jsou komplot proti jeho osobě, který snad měla zorganizovat buď V.V.M. jako pomstu za upřednostňování A.T. a jejich sourozenců ze strany obžalovaného, který výrazně omezil styky, resp. dárky směřující k V.V.M., případně tento komplot měly zorganizovat dospělé osoby, pravděpodobně by se mělo jednat o I.T., případně M.T. nebo L.H., a to z důvodu, že obžalovaným poskytl finanční půjčky a I. T. se svým druhem M.T. obžalovanému dlužili větší finanční částku za hlídání. Již samotná konstrukce spiknutí nebo domluvy proti obžalovanému je na první pohled nelogická. Pomsta ze strany V.V.M. by byla podmiňována dlouhodobým ovlivněním nezletilé A.T., dívky ve věku přibližně deseti let, která byla vícekrát dotazována svými rodiči na pravdivost daného tvrzení, a byla vyslechnuta i na policii, což pro dítě daného věku a daných rozumových schopností je zřejmě velmi stresující prostředí, které by bez jakékoliv pochyby mělo vliv na formě výpovědi nezletilé. Soud v tomto směru opětovně poukazuje na obsah výpovědi obou dvou nezletilých, které plně odpovídají jak intelektuálním schopnostem obou nezletilých, tak jejich věku. V jejich výpovědích se tak objevuje určité váhání a drobné nepřesnosti, které jsou zcela logické z důvodu pochopitelné nervozity obou svědkyň. Naopak, pokud by mělo dojít k určitému komplotu, případně domluvy mezi nezletilými svědkyněmi, pak by se zcela jistě v obou výpovědích objevovaly stejné skutečnosti, shodné obraty, což v daných případech absentuje. Nelze rovněž pominout výpověď nezletilé S.Č., která byla přítomna prvotnímu sdělení A.T. týkající se trestné činnosti obžalovaného. S ohledem na tyto skutečnosti proto soud zcela bez jakýchkoliv pochyb označuje výpovědi nezletilých za věrohodné a pravdivě popisující trestnou činnost obžalovaného. S ohledem na dlouhodobou trestnou činnost obžalovaného si lze klást otázku, z jakého důvodu nezletilé poškozené trestnou činností obžalovaného neoznámily dříve. Nejprve soud konstatuje, že dlouhodobost nebo delší dobu trvající trestná činnost pachatelů mravnostních deliktů vůči nezletilým, kteří k nezletilým mají příbuzenský vztah, případně se s nimi dlouhodobě tzv. přátelsky stýkají nebo je hlídají, je přítomna u většiny obdobné trestné činnosti. Daná skutečnost je vesměs způsobena strachem nezletilých oznámit dané jednání, kdy vyšetřování činnosti je spojeno s výraznými psychickými obtížemi nezletilých, nezletilí vůči dospělé osobě pak pocítují většinou jistý respekt jakožto k autoritě a nezletilí v daných případech se bojí, zda mu bude okolí věřit. V tomto konkrétním případě nelze přehlédnout také skutečnost, že obžalovaný nezletilým, a to nejenom poškozeným, dával velmi často tzv. „dárečky“ a byl tak osobou, která přinášela nezletilým materiální požitky, což mohlo podle názoru soudu také vést k určitému oddalování oznámení jednání obžalovaného, zvláště, pokud se činnost obžalovaného omezovala jen na tzv. osahávání, tedy činnost méně závažnou. Soud se bude nyní zabývat možnou manipulací nezletilých ze strany jejich rodičů, kteří měli mít

zájem na buď vystrašení obžalovaného tímto oznámením, který by tak po jejich osobách nežádal finanční prostředky, které jim měl půjčit nebo které měl obdržet za hlídání, nebo v rámci trestního stíhání obžalovaného obžalovanému zamezit žádat tyto finanční prostředky. Daná konstrukce obhajoby obžalovaného je rovněž zcela nelogická. Obžalovaný do počátku vyšetřování od výše uvedených svědků nežádal finanční prostředky za hlídání, finanční prostředky, resp. drobné částky, které jim půjčoval, a naopak výše uvedení svědkové I. T., M. T. a L. H. měli z obžalovaného zjevný materiální i nemateriální prospěch. Obžalovaný se I.T. staral o nezletilé děti a poskytoval jak rodině, tak nezletilým materiální podporu. Stejná skutečnost je u svědkyně L. H.. Svědkové měli s obžalovaným velmi dobrý kamarádský vztah a ukončení činnosti obžalovaného, které spočívalo ve vzetí obžalovaného do vazby, pro ně mělo negativní materiální následky a nutnost starosti o nezletilé, kdy část těchto starostí v předcházejícím období přebíral obžalovaný. Motivace těchto osob falešně obvinít obžalovaného tak zcela postrádá logiku. Tato skutečnost je potvrzována i vícečetnými dotazy na nezletilé, zda hovoří pravdu, před samotným oznámením trestné činnosti obžalovaného. Nadto dospělí svědkové by museli zmanipulovat, a především připravit výpovědi pro nezletilé svědkyně, což s ohledem na charakter jejich výpovědí je podle názoru soudu zcela nemožné, a to i při zohlednění věku nezletilých a intelektuální úrovně nezletilých svědkyň, jakožto i dospělých svědků. V trestní věci byli vyslechnuti i svědci, kteří hovořili ve prospěch obžalovaného. Jedná se o družku obžalovaného M. D., dále její dceru T. K., která považuje obžalovaného za svého nevlastního otce, také svědkyně R. T., sestra A.T., nehovoří ve své výpovědi o žádné trestné činnosti obžalovaného. Dané výpovědi však v žádném případě obžalovaného z trestné činnosti nevyvíňují a ani nezpochybňují důkazy svědčící o vině obžalovaného. Svědkyně R.T. v době rozhodné navštěvovala školku a obžalovaný ji vyzvedával v odpoledních hodinách, zatímco poškozená A. T. ze školy byla obžalovaným vyzvedávána okolo poledne a obžalovaný měl tak čas být s poškozenou sám, což u R. T. nebylo možné. Svědkyně R. T. s ohledem na svůj věk pak nebyla pro obžalovaného možným objektem jeho trestné činnosti za situace, kdy svoji trestnou činnost mohl obrátit směrem k osobám, se kterými mohl být sám, případně osobám, které pobývaly v jeho přítomnosti. Soud považuje výpověď R. T. za věrohodnou, a naopak tato výpověď svědčí o absenci jakéhokoliv komplotu, domluvy nebo sjednání výpovědí, které by měly vést k poškození obžalovaného a jeho křivému nařčení. Oproti tomu výpověď T.K. soud za věrohodnou nepovažuje. Nalézací soud poukazoval na počátek výpovědi svědkyně, která dlouho váhá s výpovědí a zjevně neví, zda a jakou formou má vypovídat, tedy zda bude hovořit pravdu nebo nikoliv. V této souvislosti soud poukazuje na trestní spis Okresního soudu v Prostějově sp. zn. 2 T 6/2005, kde došlo ke zcela shodné důkazní situaci, kdy ve prospěch obžalovaného vypovídal jeho syn, nezletilý J., který měl k obžalovanému silný vztah a obžalovaný s nezletilým manipuloval. Tato skutečnost podle názoru soudu nastala i v této trestní věci, přičemž snaha o manipulativní jednání ze strany obžalovaného je zcela zřetelná z dopisů, které obžalovaný adresoval poškozené V. V. M. a svědkovi M.T.. Nelze rovněž přehlédnout obdobný, případně shodný způsob trestné činnosti obžalovaného v této trestní věci s trestní věcí, která byla vedena u Okresního soudu v Prostějově pod sp. zn. 2 T 6/2005. Také v rámci této trestné činnosti obžalovaný hlídal nezletilé z ekonomicky slabých rodin a horšího sociálního prostředí. Námitky obhajoby týkající se údajně účelového podsouvání těchto skutečností ze strany soudu obžalovanému tak soud hodnotí jen jako snahu obhajoby jakýmkoliv způsobem narušit jasnou důkazní situaci. Soud se zcela důvodně dotazoval obžalovaného, proč po odsouzení v rámci výše uvedené trestní věci v této trestní věci opětovně hlídal, případně se velmi často stýká s nezletilými z obdobného sociálního prostředí. Odpověď obžalovaného, že v bydlíšti byly na chodbách kamery, a proto se takto choval, je jednak nelogická, ale i zjevně účelová, ostatně stejně jako celá obhajoba obžalovaného, která je spolehlivě a jednoznačně vyvrácena přímými i nepřímými důkazy, z nichž předcházející odsouzení je důkaz toliko podpurný a v žádném případě se nejedná o důkaz, který by měl zásadnější povahu, případně bez něhož by soud nedospěl k závěrům, které jsou uvedeny výše. Nalézací soud pak s ohledem na výše uvedené konstatuje, že vina obžalovaného je jednoznačně a bez jakýchkoliv pochyb prokázána. V rámci shrnutí lze tak konstatovat prokázání dané trestné činnosti důkazy přímými,

a to výpověďmi poškozených, které jsou podpořeny důkazy nepřímými, a to výpověďmi Č., T., T., H., které mimo jiné svědčí o hodnověrnosti těchto výpovědí, dále podpůrným důkazem, a to předcházející trestnou činností logicky podporující hodnověrnost výpovědí poškozených.

27. Obžalovaný R. J. svým jednáním, které je uvedeno pod bodem 1. výrokové části tohoto rozsudku, naplnil, a to po stránce objektivní i subjektivní, všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku. Tento trestný čin obžalovaný spáchal tím, že poškozenou V. V. M., o které věděl, že je mladší patnácti let, vícekrát osahával přes oděv i pod oblečením na nahém těle, a to na prsou i na genitáliích. Nalézací soud zde poukazuje na právní literaturu, a to Trestní zákoník II. od autorů Šámal a kolektiv, vydání první z C. H. Beck z roku 2010, kdy dle komentáře k pohlavnímu styku a v souladu s ním jsou považovány např. orální pohlavní styk, ale i ohmatávání prsou nebo pohlavních orgánů, které směřují k sexuálnímu vzrušení pachatele. Komentář dále uvádí, že trestný čin nenaplní jednorázové letmé dotyky přes oděv (viz č. l. 1674-1675). V daném případě, jak bylo prokázáno z výpovědi poškozené, šlo o vícečetné jednání, které bylo realizováno nejenom přes oděv poškozené, ale i přímo na nahém těle poškozené. Mezi poškozenou a obžalovaným je velký věkový rozdíl, takže v žádném případě jakožto určitou polehčující okolnost nelze dovodit vzájemný citový vztah, a to i s ohledem na výpověď poškozené. Obžalovaný, jak plyne ze znaleckého posudku z odvětví klinické psychologie a sexuologie, není osobou sexuálně deviovanou, ale zjevně si k uspokojování svých potřeb vybírá snadno dostupnou a lehce manipulovatelnou osobu ze své blízkosti. Sexuální motivace přes určitou sexuální disfunkci u obžalovaného je zcela zjevná, neboť jakýkoliv jiný motiv, než uspokojení svých sexuálních potřeb, u jednání obžalovaného logicky nelze dovodit. Podle názoru soudu je zcela zřejmé, že sexuální vzrušení, případně určitý druh sexuálního uspokojení nemusí být spojen s viditelným a pozorovatelným sexuálním vzrušením u dané osoby, ale také pro danou osobu sexuálně libými pocity, což podle názoru soudu jsou skutečnosti shodné jako sexuální vzrušení. Obžalovaný pak trestnou činnost spáchal na osobě, která mu byla svěřena k doзору, byť se přímo nejednalo o tzv. hlídání, ale je zcela obvyklé, pokud zákonný zástupce dá souhlas, aby nezletilá osoba odešla na procházku, výlet, nákup apod. s jinou dospělou osobou, pak je zde podle názoru soudu konkludentní souhlas ze strany dospělé osoby, že bude nad nezletilou osobou vykonávat dozor. Tato skutečnost je patrna i určitým nerovnoprávným postavením dospělé osoby a nezletilé osoby, kdy nezletilá osoba v rámci společenského konsensu plní pokyny dospělé osoby po dobu, kdy je v jeho přítomnosti. Dospělá osoba tak reálně odpovídá za chování a stav osoby mladší patnácti let, která jí byla svěřena k doзору. Podle právní literatury – svěřeni dítěte do moci jiného spočívá v jakémkoliv způsobu předání (viz č. l. 1521 – trestní zákoník II). V této souvislosti nutno podotknout, že obžalovaný byl osobou, na kterého byla nezletilá poškozená zvyklá, se kterou opakovaně trávil čas, které kupoval dárky, přičemž obžalovaný vystupoval jako přítel rodiny, které vypomáhal i finančně. Je tedy zřejmé, že v době trestné činnosti ze strany obžalovaného byla poškozená ve vztahu k obžalovanému v závislém postavení. Obžalovaný tak svým jednáním, které je uvedeno pod bodem 1. výrokové části tohoto rozsudku, jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let svěřené do jeho doзору, zneužívaje jeho závislosti. Obžalovaný svou trestnou činnost spáchal v úmyslu přímém ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a s ohledem na způsob provedení a ohrožení poškozené zjevně narušil zájem společnosti na ochraně lidské důstojnosti v sexuální oblasti, přičemž společenská škodlivost je zde zvyšována útokem, který směřoval vůči nezletilé osobě. V daném případě je tak zcela nepochybně nutnost dovodit trestní odpovědnost u obžalovaného ve smyslu ustanovení § 12 odst. 2 trestního zákoníku.
28. Skutková situace u bodu 2. výrokové části tohoto rozsudku, stejně jako dovození nalézacího soudu, chování obžalovaného je obdobné jako v bodě 1. tak, jak je uvedeno výše. Obžalovaný R. J. svým jednáním, které je uvedeno pod bodem 2. výrokové části tohoto rozsudku, naplnil po stránce subjektivní a objektivní všechny znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku. Obžalovanému

bylo prokázáno, že opakovaně za účelem svého pohlavního uspokojení, zde soud poukazuje na výše uvedené, lízal nezletilé poškozené A. T. genitálie. V tomto směru soud opětovně poukazuje na velké komentáře Šámal a kolektiv, trestní zákoník II. str. 1650, dle kterého za pohlavní styk se podle judikatury považuje jakýkoliv způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby. Jde tak mimo jiné např. o orální pohlavní styk, ale i např. pouhé osahávání ženy na prsou, genitáliích apod. Pokud se týká pohlavního uspokojení obžalovaného, soud se plně ztotožňuje s názorem obžaloby, podle které není pochyb o tom, že počínání obžalovaného směřovalo k jeho sexuálnímu uspokojení. Podle názoru soudu ani jiné logické vysvětlení není možné. Důkazy pak bylo prokázáno, že poškozená s jednáním obžalovaného nesouhlasila, projevovala slovní odpor a nebránila se jen ze strachu jednání obžalovaného, resp. že by jí obžalovaný zacpal pusou, případně se bránila kopáním, jak plyne z výpovědi M.T.. Obžalovaný jí vyhrožoval zacpáním pusy, což je nutné s ohledem na věk poškozené i situaci v době páčání trestného činu považovat za pohrůžku násilí. Nelze rovněž přehlédnout, že poškozené v době trestné činnosti bylo osm let a poškozená nebyla a není dostatečně vyspělá, aby jednoznačně mohla vyhodnotit charakter předmětného jednání, a především se účinně proti němu vymezit, a to zvláště za situace, kdy takto jednala osoba (obžalovaný), která ji opakovaně líbala a které byla svěřena ze strany rodičů. Obžalovaný poškozenou rovněž v rámci běžných výchovných přestupků trestal, takže poškozená zcela jistě musela dospět k závěru, že pokud obžalovanému nevyhoví, bude potrestána, když obžalovaný byl pro její osobu zjevnou autoritou. Této skutečnosti si byl obžalovaný dobře vědom, znal věk poškozené a uvědomoval si postavení poškozené k jeho osobě, svou psychickou a fyzickou převahu a těchto skutečností úmyslně zneužil. Obžalovaný tak naplnil kvalifikovanou skutkovou podstatu trestného činu znásilnění, když věděl o věku poškozené, tedy o věku nižším patnácti let. Společenská škodlivost obžalovaného je obdobná jako v bodě 1. výrokové části tohoto rozsudku a soud se k ní vyjádřil výše. Společenská nebezpečnost jednání obžalovaného oproti bodu 1. je zvyšována použitím pohrůžky násilí a překonání určité formy odporu, jakož i nižším věkem poškozené. Obžalovaný tak svou trestnou činnost, která je uvedena pod bodem 2. výrokové části tohoto rozsudku, také spáchal v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

29. Obžalovaný R. J. pak svým jednáním, které je uvedeno jak pod bodem 1., tak pod bodem 2. výrokové části rozsudku, naplnil v jednočinném souběhu také všechny znaky přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, když dané jednání obžalovaného zde uvedené je nutno vyhodnotit jako jednání, kterým je možné přivodit následek v podobě ohrožení mravní výchovy nezletilých poškozených, protože v důsledku ve výrokové části uvedené činnosti obžalovaného mohou získat škodlivý a nesprávný návyk v sexuální oblasti, která je velmi intimní a determinována správným vývojem v dětství, přičemž právě na osvojování si určitých sexuálních návyků je nutné klást důraz na věkovou vyspělost dané osoby. Z jednání, které je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku, jakožto i z výše uvedených skutečností, v rámci kterých soud rozebíral činnost obžalovaného, je zřejmé, že své jednání páchal vědomě a se zjevným účelem se sexuálně uspokojit. Obžalovaný pak zcela jednoznačně spáchal trestnou činnost v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Obžalovaný svým jednáním narušil zájem společnosti na ochraně nezletilých osob a jejich nerušeného vývoje, a to včetně vývoje v oblasti sexuální a mravní. Společenská nebezpečnost takového jednání je zcela bez pochyby dosti vysoká a umožňuje trestní odpovědnost obžalovaného ve smyslu ustanovení § 12 odst. 2 trestního zákoníku.
30. Obžalovanému byl uložen úhrnný trest dle § 185 odst. 3 trestního zákoníku. Při ukládání trestu soud postupoval ve smyslu ustanovení §§ 35, 37, 38 a především § 39 trestního zákoníku. Samotným smyslem a účelem trestu je ochrana společnosti před kriminalitou, přičemž primární zásadou stanovenou trestním zákoníkem je ve smyslu § 38 trestního zákoníku zásada přiměřenosti trestních sankcí. Pokud jde o ukládání trestu, pak rozhodujícím kritériem pro konkrétní uložený trest je charakter spáchaných trestných činů, dále okolnosti trestné činnosti, včetně osoby

pachatele. Povahu a závažnost spáchaného trestného činu blíže určují hlediska, které jsou demonstrativně vypočtena v ustanovení § 39 odst. 2 trestního zákoníku. Patří k nim především objektivní znaky, blíže charakterizující spáchanou trestnou činnost, a to význam chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsob provedení, jeho následky, okolnosti, za kterých byl čin spáchán, míra zavinění pachatele, pohnutka, záměr a cíl, a dále v neposlední řadě, jak je výše uvedeno, osoba pachatele. Podpůrným hlediskem ve vztahu k povaze a závažnosti trestného činu jsou poměry pachatele, a to především v době ukládání trestu. V rámci ukládání trestu soud vychází ze zásady individualizace trestu a požadavků, aby druh uloženého trestu, jakož i výše, odrážel podstatné zvláštnosti konkrétního případu, včetně osoby pachatele. Obecně lze konstatovat, že při ukládání trestu se vždy především zvažují povaha a závažnost spáchané trestné činnosti, poměry pachatele, jeho dosavadní způsob života, možnost nápravy a další okolnosti polehčující nebo přitěžující. Hlavním kritériem pro ukládání trestu je tak podlaha a závažnost spáchaných trestných činů, která zahrnuje nejširší okruh skutečností týkajících se trestného činu. Soud konstatuje, že výše uvedená trestná činnost výrazně narušila zájem společnosti na ochraně svobody, lidské důstojnosti a ochraně dětí před trestnou činností; v daném případě zájem na řádné výchově nezletilých. Pokud se týká samotného uloženého trestu, tak princip ukládání trestu spočívá především v ochraně společnosti před trestnou činností, přičemž trest musí rovněž obsahovat výchovný prvek, jak ve směru k pachateli, tak ve směru k veřejnosti v rámci generální prevence. Trest v žádném případě není odplatou za trestnou činnost a tento princip byl zformulován již ve starém Řecku. Již tehdy filozof Prótagorás (485-415 před našim letopočtem) prosazoval názor, že trestní spravedlnost by neměla být založena na pomstě nebo odplatě. Cílem jakéhokoliv trestu by mělo být odradit zločince a ostatní od páchaní dalších zločinů. Podle názoru soudu se zcela jistě jedná o předobraz moderní trestní politiky. Při úvahách o konkrétním trestu u obžalovaného soud na straně obžalovaného nezjistil žádné polehčující okolnosti, které jsou uvedeny v zákoně. Oproti tomu, jakožto okolnost přitěžující, vyhodnotil spáchaní více trestných činů po delší časové období a zcela nepochybně je výrazná přitěžující okolnost předcházející trestní minulost obžalovaného. Obžalovaný byl doposud, jak plyne z Rejstříku trestů, 12x odsouzen. V deseti případech, kdy byl odsouzen převážně pro majetkovou trestnou činnost, však tyto tresty byly zahlazeny. Jakožto k přitěžujícím okolnostem proto soud vyhodnocuje odsouzení pod sp. zn. 2 T 72/2009, kdy věc byla vedena u Okresního soudu v Prostějově, sp. zn. 2 T 6/2005, kdy rovněž věc byla vedena u Okresního soudu v Prostějově. Nelze přehlédnout, že obžalovaný byl odsouzen pro trestné činy, kde v době rozhodné v rámci trestního zákona byla stanovena horní hranice trestní sazby 10 let a jednalo se tak o zvláště závažné zločiny ve smyslu § 14 odst. 3 trestního zákoníku. Obžalovaný s ohledem na předcházející odsouzení v této trestní věci byl reálně ohrožen mimořádným zvýšením trestu odnětí svobody dle § 59 trestního zákoníku. Soud při úvahách o mimořádném zvýšení však zohlednil jednak vcelku nevýrazné trvalé následky trestné činnosti obžalovaného v dané trestní věci, a především předpokládaný věk obžalovaného v době ukončení výkonu trestu odnětí svobody, kdy odborná literatura zabývající se sexuologií dovozuje po šedesátém roku výrazný pokles sexuální aktivity i tzv. sexuálního puzení, což snižuje obavu z možného opětovného páchaní trestné činnosti u obžalovaného, a to přes skutečnost, že obžalovaný je osobou s výrazným sklonem k páchaní trestné činnosti, a to i obdobného charakteru, a s nízkou mírou možnosti resocializace. Nalézací soud proto ustoupil od uložení trestu v rámci mimořádného zvýšení trestu odnětí svobody, kdy obžalovaný by byl reálně ohrožen trestem v rámci trestní sazby zvýšené dle § 59 odst. 1 trestního zákoníku v rozmezí od 10,5 do 16 let. Po zvážení všech těchto skutečností soud dospívá k závěru, že návrh státní zástupkyně, s ohledem na všechny okolnosti případu, a především trestní minulost obžalovaného, je nutno považovat za nepřiměřeně mírný, protože trest v polovině běžné zákonné sazby neodráží všechny skutečnosti, kterými je nutné se zabývat při stanovení výše trestu. Soud sice ustoupil od mimořádného zvýšení trestu odnětí svobody, ale samotný trest ukládá ve třetí třetině zákonné sazby, blíže hranice třetí třetiny, a dle jeho názoru takto uložený trest odpovídá všem kritériím důležitým pro stanovení trestu i zásady individualizace trestu. Obžalovaného pak pro výkon takto uloženého trestu v souladu se zákonem zařadil do

věznice se zvýšenou ostrahou, když u obžalovaného neshledal důvody, aby bylo postupováno ve smyslu § 56 odst. 3 trestního zákoníku. S ohledem na absenci adhezních nároků soud neučinil žádné rozhodnutí o náhradě škody.

Poučení:

Proti všem výrokům tohoto rozsudku je možné podat odvolání do 8 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Poškozený může odvoláním rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo proto, že takový výrok nebyl učiněn. Poškozený může požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, žádost se podává u tohoto soudu.

Poškozený může žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, je-li tímto rozsudkem ukládána sankce, která je majetkovou trestní sankcí podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí (§2 odst. 1 zák. č. 59/2017 Sb.).“

Odvolání musí být do 8 dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Jestliže odvolání nesplňuje náležitosti obsahu odvolání, může být odvolacím soudem odmítnuto.

Zlín 15. května 2023

JUDr. Radomír Koudela v. r.
předseda senátu